

Tortosa continua sent agrícola i ramadera

Des de fa algunes dècades, l'explotació dels recursos naturals per part de l'home ha sofert importants canvis i això ha pogut generar la minimització de la cultura que suposa l'art de cultivar la terra. Actualment, hom parla de potenciar el turisme, la indústria i els centres universitaris, però molt pocs parlen dels beneficis i necessitats de l'agricultura, a pesar que Tortosa i la major part de les poblacions de les Terres de l'Ebre són un territori on el sector primari predomina clarament sobre la resta de les activitats productives.

Precisament, pel fet que l'agricultura, la ramaderia i la pesca són els sectors principals de la nostra producció, caldria entendre que l'obligació principal dels pobladors d'aquests pobles del sud de Catalunya seria la de revaloritzar en tot moment aquests valors reals de la nostra economia, i a la vegada faria un reconeixement just a tots els avantpassats que durant segles han construït el que ara tenim, precisament amb els fruits que han donat la terra, la mar... i el riu.

A mida que passen els anys

apareixen noves fórmules per a millorar les formes de vida, però a la vegada moltes d'aquestes maneres de viure serveixen per a fer anar la riquesa d'unes butxaques cap a unes altres. Avui, el conreu de la terra no és precisament la cultura més rendible, però sí la més antiga i la que alimenta el nostre organisme. Sigui com sigui, ara com abans, els recursos naturals són les principals fonts de riquesa de les Terres de l'Ebre i cal exigir-ne una valoració digna. L'aigua de l'Ebre, l'electricitat de les centrals nuclears i, fins i tot, el petroli que xuclen a l'entorn del Delta, dins de la mar, són també recursos propis que moltes vegades no sabem qui comercialitza i cap a on van els beneficis.

No hem d'oblidar que les comarques del Baix Ebre i del Montsià són importants productors d'aliments, molts majoritaris en producció a nivell de Catalunya. Actualment, a les dues comarques es produeix el noranta per cent dels 80 milions de quilos de cítrics de Catalunya, sense oblidar que una quantitat semblant també la

produeixen els canareus en terres de Vinaròs. Amb l'arròs passa quelcom semblant, amb una producció de 120 milions de quilos al Delta de l'Ebre. En oli d'oliva, també en produïm més que a la resta de Catalunya, i la seva comercialització encara resulta més important si pensem que les dues indústries més importants de Tortosa van facturar l'any passat 10.000 milions de pessetes. En el cas de la pesca, no s'ha d'oblidar el futur dels cultius marins, on actualment les muscleres instal·lades a les badies del Fangar i els Alfacs produeixen prop de tres milions de quilos d'aquest crustaci que a Brussel·les es ven com un plat típicament turístic. La importància ramadera en la producció de carn i ous de gallina és prou evident a les Terres de l'Ebre, on en els darrers temps s'han incrementat els ramats de bous i d'ovelles.

Des del meu punt de vista, ara com ara resulta més irreal i romàntic parlar de turisme, d'indústria i d'universitats a les nostres contrades que de la revitalització del sector productiu tradicional, però, també, real.

RAMON FERRANDO ADELL
Editor i periodista